

3. Teine ja kolmas Üldkohtu analüüsitud väide

Üldkohus jätab ilmse hindamisvea tõttu Euroopa Parlamendi teadusuuringute peadirektoraadi töödokumendile „Parlamendiliikme puutumatus Euroopa Ühenduse liikmesriikides ja Euroopa Parlamendis, õigusküsimuste seeria“ omistamast normatiivset väärtust ega võta arvesse selles meenutatud põhimõtteid, mille tulemusel antakse käesoleva asja asjaolusid arvestades protokoll nr 7 artiklile 9 väär hinnang.

4. Neljas Üldkohtu analüüsitud väide

— Olemasolev õiguspraktika

Vastupidi Üldkohtu kinnitusele on olemas parlamendi väljakujunenud õiguspraktika, „mille kohaselt jäetakse rahuldamata parlamendiliikme puutumatus eestvõtmise taotlused, mille aluseks on asjaolud, mis on seotud parlamendiliikmete poliitilise tegevusega“; see oleks pidanud viima Üldkohtu parlamendiliikme puutumatus eestvõtmise küsimuses teistsugusele järeldusele.

— *Fumus persecutionis*

Puudub õigusasutuste kontroll selle üle, kas assotsiatsioon on toetaja või mitte; Üldkohus oleks seda arvesse pidanud võtma ainuüksi 29. juuli 1881. aasta seaduse lugemisel.

Üldkohtul oli võimalik kontrollida Fédération des Maisons des Potes'i kollokviumi kutse sõnastuse analüüsiga seda, et see assotsiatsioon on toetaja ning Front National'i ja Jean-François Jalkh'i poliitiline vastane.

Tegemist on *fumus persecutionis*'e selge juhtumiga.

Euroopa Komisjoni 21. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 24. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-29/17: RQ versus komisjon

(Kohtuasi C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz)

Teine menetlusosaline: RQ

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 24. oktoobri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-29/17 osas, milles sellega tühistati komisjoni 2. märtsi 2016. aasta otsus C(2016) 1449 final, mis puudutab taotlust võtta RQ-lt kohtulik puutumatus;
- jätta rahuldamata tühistamishagi, mille apellatsioonimenetluse vastustaja esitas Euroopa Liidu Üldkohtusse, ning teha lõplik otsus apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes või kui vaidlus ei ole menetlusstaadiumis, mis lubaks Euroopa Kohtul asjas otsuse teha, siis saata kohtuasi otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule;
- mõista komisjoni kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevas apellatsioonimenetluses välja esimese kohtuastme hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab komisjon kolm väidet:

1. Esiteks leiab komisjon erinevalt Üldkohtust, et puutumatus võtmise otsuse ei ole hageja huve kahjustav akt ja seega ei saa selle peale esitada tühistamishagi. Apellatsioonkaebuse esemeks olevas kohtuotsuses, millega hagiavaldus vastuvõetavaks loeti, on niisiis rikutud õigusnormi.
 2. Teiseks leiab komisjon, et apellatsioonkaebuse esemeks olevas kohtuotsuses tõlgendatakse ebaõigesti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktiga a kaitstud õigust olla ära kuulatud, kuna kohtuotsus põhineb ELL artikli 4 lõike 3 (lojaalse koostöö põhimõtte) ja liidu organite ning liikmesriikide ametiasutuste vastastikuse usalduse põhimõtte ekslikul tõlgendusel ja kohaldamisel.
 3. Kolmandaks leiab komisjon, et Üldkohus rikkus õigusnormi komisjoni tegevuse kvalifitseerimisel käesoleval juhul, leides et komisjon ei järginud piisavalt hageja õigust olla ära kuulatud.
-